

Haftalık Kulüp Bülteni

K.R. RAVINDRAN

U.R. Başkanı 2015-16

Canan ERSÖZ

U.R. 2430. Bölge Guvernörü 2015-16

Firuz Harbiyeli

3. Grup Guvernör Yardımcısı

Hüseyin MURSAL (Başkan)
Süleyman ÇOLAKOĞLU (Asbaşkan)
Okşan HALEFOĞLU (Kulüp Sekreteri)
Macit BİLEN (Sayman)
Süleyman UÇAR (Üye)
Sine AKILLI (Üye)
Ertuğrul DOĞANLILAR (Üye)
Ayla ÖZAT (Üye)
Sevcan KAVAK (Üye)

Adres: İnönü Cad. Önen Psj. Antakya / Hatay

Tel/Faks: (326) 2163234

E-Posta: defnerotary@hotmail.com

WEB: www.defne-rotary.org

Toplantı Yeri, Günü, Saati: Antakya Şehir
Kulübü, Salı, 20.00

TOPLANTI BİLGİLERİ

TARİH	: 17.05.2016
TOPLANTI SAYISI	: 1015
BÜLTEN SAYISI	: 45
YER	: Şehir Kulübü
KULÜP ÜYE SAYISI	: 45
İLK GELEN ÜYEMİZ	: Selda Yumuşak

MUTLU GÜNLERİMİZ

- 17 Mayıs - Hüseyin Mursal'ın eşi Banu Mursal'ın doğum günü
- İlke-Volkan Ekmekçi'nin kızları Turna ailemize katılmıştır. Tebrik ediyoruz.

KONUKLARIMIZ

- ✓ Hüseyin Mursal'ın misafirleri Atilla Özdemir ve Dr.Mete Burak Özdemir, kızı Lara
- ✓ Selda Yumuşak'ın kızı Ceren

BAŞKANIN MEKTUBU

*HÜSEYİN MURSAL
DEFNE ROTARY KULÜBÜ
2015-16 DÖNEM BAŞKANI*

Sevgili Dostlarım,

Bu haftaki toplantımızda 2016-17 döneminin ilk asamblesini gerçekleştirdik. Ben Süleyman Çolakoğlu ve yönetim kuruluna yeniden başarılar diliyorum. Yeni dönemin komite başkanları da şu şekilde oluştu:

- ❖ Kulüp Yönetimi Komitesi Başkanı : Samim CEREB
- ❖ Üyelik Komitesi Başkanı: Cenk MİSKİ
- ❖ Halkla İlişkiler Komitesi Başkanı : Öner CABBARAOĞLU
- ❖ Toplum Hizmetleri Komitesi Başkanı : Ali EZELSOY
- ❖ Meslek Hizmetleri Komitesi Başkanı : Ediz PARLAR
- ❖ Uluslar arası Hizmetler Komitesi Başkanı : Cem MERTAYAK
- ❖ Rotary Vakfı Komitesi Başkanı: Mustafa CİVELEK
- ❖ Gençlik Hizmetleri Komitesi Başkanı : Hüseyin MURSAL
- ❖ Rotary Bilgileri Komitesi Başkanı : Oya GALİ

Rotaryen sevgi ve saygılarımla.

GÜLÜMSEMEK İÇİN

TOPLANTIMIZ

TOPLANTIMIZ

TOPLANTIMIZ

2016-17 Dönemi 1. Asamble

Koskoca bir bahçede harikulade çiçekler içinde bir papatya.. Ve papatya aşık olmuş, yanmış tutuşmuş ak sakallı bahçıvana. Bir ümit bekliyormuş. Yüzlerce çiçeğin arasından Onunla, sadece onunla saatlerce ilgilenir. Buz gibi suyunu sadece ona döksün istiyormuş.. Sadece ona değsin makası, Sadece ona gülsün dudakları. Kıskanıyormuş bahçıvanı, kırmızı güllerden, sarı lalelerden, mor menekşelerden, zambaklardan. Papatya, sadece bahçıvan için açıyormuş, Bembeyaz yapraklarını. Bir gün, aşkı öyle büyümüş ki.. Papatya yapraklarını taşıyamaz olmuş. Eğilivermiş boynu. Toprağa bakıyormuş artık. Bahçıvanın sadece sesini duyuyormuş. Ayaklarını görüyormuş. Buna da şükür diyormuş. Yetiyormuş ona, bahçıvanın varlığını hissetmek. Zaman akıp gidiyormuş. Papatya bahçıvanın yüzünü görmeyeli çok olmuş..

Ne var sanki boynumu kaldırsa. Bir kerecik daha görsem yüzünü diyormuş...

Ve işte bir gün, bahçıvan papatyaya doğru yaklaşmış. İncecik bedenini ellerinin arasına almış. Elindeki sopayı, köklerinin yanına, toprağa sokmuş bir iple papatyanın gövdesini bağlayıvermiş sopaya.. Papatya o an daha çok sevmiş bahçıvanı. Hala göremiyormuş onu, ama bedeni kurtulmuş.. Uzun bir müddet sonra, bahçıvan uğramaz olmuş bahçeye.

Gelen giden yokmuş.. Kahrından ölecekmiş papatya..

Ama işte bir sabah... Hortumdan akan suyun sesiyle uyanmış. Derin bir oh çekmiş. Çılgıncasına sevdiği bahçıvan geri gelmiş. Birden, kendisine doğru gelen iki ayak görmüş.

Bu onun delicesine sevdiği bahçıvan değilmiş. Başka birisiymiş. Adamın elinde bir de makas varmış.. papatyanın kafasını kaldırmış yukarıya doğru.

Ne güzel açmışsın sen öyle demiş.. Bu gencecik, yakışıklı bir delikanlıymış. Gözleri gök mavisi, saçları güneş sarısıymış. Ama gövden seni taşıyor demiş. Elindeki makası papatyanın boynuna doğru uzatmış. Ve bir hamlede bağını gövdesinden ayırmış. Papatya yere düşerken hatırlamış sevdiğini. O ak saçlı, ak sakallı, yaşlıyı yaşlı bahçıvanı hatırlamış.

Birde o gencecik, yakışıklı delikanlıyı düşünmüş. Ve o an anlamış, neden o yaşlı bahçıvanı sevdiğini. O her şeye rağmen, papatyaya emek vermiş.

Ona hiç bir zaman güzel olduğunu söylememiş, ama onu aslında hep sevmiş...

Papatya anlamış artık... Sevgi, emek istermiş...

Yere düştüğünde son bir kez düşünmüş sevdiğini... Teşekkür etmiş ona içinden. Son yaprağı da kurduğunda, biliyormuş artık...

Gerçek sevginin, söylemeden, yaşamadan ve asla kavuşmadan var olabileceğini...